

خودسوزی جلوه داده می شوند. در مواقعی هم که پلیس قتل را کشف می کند، خانواده مقتول از قاتل پشتیبانی می کند، قاتل یا به مجازات نمی رسد و یا تخفیف قابل توجهی می گیرد. مجموعه قوانین ایران نه تنها از زنی که قربانی قتل ناموسی شده، حمایتی نمی کند، بلکه مجوزهای لازم را نیز در اختیار خانواده های مربوطه برای انجام چنین قتل هائی، می گذارد. برای مثال وقتی ماموران نیروهای انتظامی پدر مریم دوره ۷ ساله اهوازی را در حالیکه سر بریده دخترش را در دست داشت، دستگیر کردند، یکی از تکان دهنده ترین سخنانی که بر زبان آورد، این بود: "چه کارم دارید؟ بچه ام بود، سرش را بریدم، خودم ولی دم هستم، شاکمی هم ندارم!" استناد درست و دقیق او به ماده ۲۲ قانون مجازات اسلامی بود که مقرر می کند! "پدر یا جد پدری که فرزند خود را بکشد، قصاص نمی شود و به پرداخت دیه قتل به ورثه مقتول و تعزیر محکوم خواهد شد." ماده ۶۳۰ قانون مجازات عمومی نیز زمینه ساز قتل زنان توسط شوهرانشان می باشد. چون ماده ۶۳۰ قانون مجازات اسلامی می گوید: "هر گاه مردی همسر خود را در حال زنا با مرد اجنبی مشاهده کند، و علم به تمکین زن داشته باشد می تواند در همان حال آنان را به قتل برساند و در صورتی که زن مکره باشد فقط مرد را می تواند به قتل برساند. حکم ضرب و جرح در این مورد نیز مانند قتل است."

دفاع از ناموس جزو موارد دفاع مشروع در قانون جمهوری اسلامی است. ضمن این که قانونگذار تعریفی از ناموس نداده است. ماده ۶۱ قانون مجازات اسلامی در این باره می گوید: "هر کس در مقام دفاع از نفس یا عرض و یا ناموس و یا مال خود و دیگری... در برابر هر گونه تجاوز فعلی و یا خطر قریب الوقوع عملی انجام دهد که جرم باشد... قابل تعقیب و مجازات نخواهد بود..." یعنی هر کسی زیر لوای دفاع از ناموس، جرم و خطایی هم انجام دهد، تعقیب و مجازات قانونی نخواهد داشت.

علل قتل های ناموسی هر چه که باشد، زنان در جمهوری اسلامی امنیت جانی و قضایی ندارند و حق حیات آنان بسیار شکننده است.



 ★ با کمکهای مالی خود
 ★ سازمان را در امر پیشبرد مبارزه
 ★ یاری کنید
 ★

قتل های ناموسی پدیده رایج در جمهوری اسلامی

ملیحه فرهنگ

طی ماههای اخیر مطبوعات ایران خبر از قتل های ناموسی تازه ای داده اند. در ششم شهریور ۱۳۸۱ مریم دختر ۷ ساله اهوازی بدست پدرش به قتل رسید. پدرش در جلسه محاکمه خود گفت: "دایی مریم به او تجاوز کرده بود و من از شرف و ناموسم دفاع کردم." آزمایش پزشکی قانونی ثابت کرد که مریم باکره بوده است.

اواخر شهریور ماه، دختر ۱۲ ساله ای به جرم همراه داشتن یک کارت تبریک بدون امضاء به قتل رسید. او نتوانست ثابت کند که کارت را از کجا آورده است.

اواسط آبان ماه، جسد مثله شده زنی در رودخانه کارون پیدا شد. شوهرش به او مشکوک شده بود.

گل بهار دختر ۱۷ ساله اهل چهار محال بختیاری که با پسری رابطه داشت بدست برادرها و پسر عموهایش سوزانده شد.

قطعا قتل های ناموسی که اخیرا اتفاق افتاده اند، محدود به این چند مورد نیستند. زیرا این قتل ها معمولا اعلام نمی شوند و به دست دادن آمار دقیقی در باره آن ها از محالات است.

قتل ناموسی چیست؟

قتل ناموسی را می توان با توجه به مصادیق آن ها، چنین جمع بندی کرد: کشتن زن یا دختری به اتهام و جرم رفتار - از نظر عامل قتل - "غیر اخلاقی" ای که از او سرزده است و یا گمان می رود که سر زده باشد. یا به زبانی دیگر کشتن زنان و دختران تحت عنوان و به بهانه "حفظ ناموس و شرف".

قتل های ناموسی از شدیدترین اشکال خشونت علیه زنان است. این قتل ها در کشورهای خاور میانه، شمال آفریقا، پاکستان، بنگلادش، ترکیه و ایران رواج دارد. و معمولا به دست پدر، برادر، عمو، شوهر و یا سایر افراد مذکری که با زن مقتول نسبت نزدیکی دارند، انجام می گیرد. وجود شایعات در باره دختر، دوستی با یک پسر، مخالفت دختر با ازدواجی که خانواده آنرا برنامه ریزی کرده است، شک خانواده به باکره نبودن دختر، شایعه رابطه زن شوهردار با مردی دیگر، تجاوز به دختر و از بین رفتن بکارت او، طلاق گرفتن بر خلاف نظر فامیل و ... از مهمترین دلایل قتل های ناموسی است. در تمامی قتل های ناموسی این زن است که برای حفظ شرافت خانواده یا ایل (یا برای پیشگیری از این امر) قربانی و مجازات می شود و هیچ اتهامی متوجه مرد نمی شود.

قتل های ناموسی که عموما به شکلی از قبل برنامه ریزی شده و یا رضایت اعضای عضو خانواده حتی مادر و سایر اعضای مؤنث آن انجام می شود، در بیشتر مواقع از طرف مراجع قضایی نیز توجیه شده، اعلام نمی شوند و به شکل خودکشی یا